

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 338. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893708984272/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

- i begge sine Sider] 1785: men sommetider | Som Scylla blir til Hund i sine Sider. Ligesom Helvedes Dørvogterke efter Milton's Beskrivelse har Midten af Legemet besat med hylende Hunde, saaledes blev ogsaa Scylla ved Circes Trolddomskunster forvandet til et Uhyre, foroven Kvinde og forneden Sødyr, om hvis Liv gjænde Hunde snøede sig.
- 46, 2. 32. Den stygisse treslabbede Hulbider] d. e. Cerberus.
- —, — 34. Hor'der] Om denne Form see ovenfor, S. 307, Anm. til S. 3 2. 5.
- 47, — 14. Som ofte før, paa Gulvet] 1785: Som for-dum om paa Gulvet, med Illusion til S. 330 ovenfor, 2. 24-27.
- 48, — 2. Periander] forintjift Tyrer i det 6te Aar-hundredet f. Chr. (og en af de syv vise), bekjendt idlaabt Andet for sin store Grusomhed.
- —, — 7. Non Pyramus osv.] Pyramus dræbte sig selv af Fortvivlelse, da han paa det østste Mødested ikke fandt sin elskede Thisbe, men kun hendes Overklædning og Sporene af en Væve og derfor bildte sig ind, at Dyret havde sønder-rebet hende, hvormod hun i Birteligheden lykkelig var und-kommen og kun i sin Forvirring havde tabt Klædningsstykket.
- —, — 27-28. Af Stentor ingentid man hørte saadant Skrig; | Et trufne Krigs-Guds Brøl i den Trojanske Krig — (osv.)] Disje Vinier minde om P. Paars 2den Bog's 3. Sang, V. 507-8:

„En Stentor kunde selv ej give større Skrig,
Ja Mars ej kraalte meer i den Trojanske Krig“.

hvoortil Holberg, under Henvisning til Iliadens 5te Sang, bemærker i en Note under Lægten: „Stentor havde saadant Skraal som 50 andre, og Mars som 10000 andre.“

- —, — 31. Unes Skrig i Mester Jespers Arme] Hen-tydning til en Barcarole af Pram, efter det Franke (Ud-valgte digteriske Arbejder IV, 1827, S. 110) om, hvorledes Fjøn Anne, da Mester Jesper overraskede hende i Badet, først blev vred og Hændte:

„Dog stræmtes Jesper ei derved,
Om Nigers Hjerte bedre Hændte:
Stjen Anne blev ei længe vred.“

- 49, — 7. Prinds Jørgen] d. e. den hellige Georg, Ridderkabets Skytshelgen, som ifølge Sagnet fældede Lind-or-men, der vilde opsluge Prindsesjen.